

عنوان مقاله:

بررسی و ارزیابی بافت فرسوده شهر ایلام با رویکرد مدیریت بحران زلزله

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 26، شماره 102 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

امیر محمودزاده - پژوهشگاه شاخص پژوه اصفهان ایران

ایران غازی - دانشیار و عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان

مریم عسکری - دانشجوی دکترای جغرافیا و برنامه ریزی شهری، پژوهشگاه مهندسی بحرانهای طبیعی شاخص پژوه اصفهان

خلاصه مقاله:

زلزله به عنوان مخرب ترین حادثه طبیعی، عامل تلفات بشری و خسارات اقتصادی قابل توجه در کشور تلقی میشود که این مساله در بافت های فرسوده شهری به مراتب شدیدتر است. چراکه بافت های فرسوده، ساختاری متمایز و منحصر به فرد دارند. مساحت محدوده بافت فرسوده شهر ایلام، 374 هکتار است که 19 % سطح کل محدوده را که شامل محلات قدیمی و بافت مرکزی شهر می باشد، در بر گرفته است. روش تحقیق انتخاب شده برای این پژوهش روش توصیفی تحلیلی و میدانی است. هدف از انجام این پژوهش ارزیابی مدیریت بحران زلزله در بافت فرسوده شهر ایلام است که شاخص هایی همچون نوع مصالح، قدمت ساختها، تعداد طبقات، نوع کاربری، سطح اشغال، کیفیت ابنیه، تراکم جمعیت، عرض معابر و مساحت بررسی شده اند. نتایج حاصله نشان می دهد که مصالح ساختمانی بیشترین وزن را به خود اختصاص داده و بقیه عوامل تابعی از وضعیت مصالح بکار رفته در سازه بوده است. نقشه خروجی آسیب پذیری نشان داد که از کل مساحت محدوده به استثنای معابر، 8/9 درصد دارای آسیب پذیری خیلی زیاد، 59 درصد دارای آسیب پذیری زیاد، 23 درصد دارای آسیب پذیری متوسط، 6/3 درصد دارای آسیب پذیری کم و 5/5 درصد آسیب پذیری بسیار کم بوده است و در مجموع 67/9 درصد محدوده بافت فرسوده بر اساس شاخص های موجود آسیب پذیری باشند. پیشنهادات حاصل از پژوهش در سه حوزه آسیب پذیری زیاد آسیب پذیری متوسط و آسیب پذیری کم ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

مدیریت بحران، آسیب پذیری، بافت فرسوده، زلزله، مرکز شهر ایلام، GIS، AHP

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722858>

